

kan Højesteret beslutte, at fuldbyrdelse af landsretsdømmen skal udsættes eller standses, jf. henvisningen i den foreslåede bestemmelse i § 565 til den danske retsplejelov (§ 932, stk. 3). Giver Procesbevillingsnævnet undtagelsesvis tilladelse til anke til Højesteret, skal fuldbyrdelsen udsættes eller standses.

Er den dømte tilbageholdt efter dommen, jf. den foreslåede bestemmelse i § 368, skal dommen efter *stk. 2* fuldbyrdes, så snart det kan konstateres, at dommen er endelig, dvs. når ankefristen er udløbet eller – for ankedomme – straks ved domsafsigelsen.

Det fremgår også af den foreslåede bestemmelse i kriminallovens § 176, stk. 1, at fuldbyrdelsen af foranstaltninger skal iværksættes snarest muligt.

Endelig følger det af *stk. 3*, at fuldbyrdelsen skal udsættes eller standses, hvis Grønlands Landsret efter den foreslåede bestemmelse i § 542 giver tilladelse til anke af en dom efter ankefristens udløb.

Der er ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at opretholde adgangen til i dommen at fravige lovens fuldbyrdelsesregler. Den foreslåede bestemmelse svarer på dette punkt til den danske retsplejelovs § 999.

AFSNIT VIII

TVANGSFULDBYRDELSE

Kapitel 46

Fogedmyndigheden

Til § 597

Bestemmelsen fastsætter fordelingen af fogedkompetencen mellem kredsretterne, pantefogederne, politiet og Retten i Grønland. Om baggrunden for den foreslåede fordeling henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XI, kap. 3.3.2.

I *stk. 2* er der dog sket den ændring i forhold til kommissionens forslag, at landsstyret og ikke kommunalbestyrelserne beskikker pantefogederne til indrivelse af krav efter § 598, stk. 2 og 3. Det skyldes, at Grønlands Landsting, efter indstilling fra Landstingets Skatte- og Afgiftsudvalg, i foråret 2005 besluttede, at de kommunale pantefogeders virksomhed bør samles under Grønlands Hjemmestyre.

Kapitel 47

Tvangsfuldbyrdelse

Grundlaget for tvangsfuldbyrdelse

Til § 598

Stk. 1, nr. 1-4, er en videreførelse af de gældende regler i kapitel 7, § 1, stk. 1, nr. 1-4, idet det dog i stk. 1, nr. 3, præciseres, at bestemmelsen også omfatter domme og afgørelser fra færøske domstole og myndigheder.

Stk. 1, nr. 5, om udenretlige forlig er ny og svarer til den danske retsplejelovs § 478, stk. 1, nr. 4. Forliget skal indeholde en udtrykkelig bestemmelse om, at det kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse.

Stk. 1, nr. 6, om gældsbreve er også ny og svarer til den danske retsplejelovs § 478, stk. 1, nr. 5. Et gælds-brev er en ensidig, i hovedsagen ubetinget erklæring om at skyldte en sum penge. I modsætning til en gensidigt bebyrdende kontrakt vil et gælds-brev således i almindelighed blive udstedt på et tidspunkt, hvor skyldnerens forpligtelse ikke (mere) er afhængig af modydelser eller andre forudsætninger. Det kan dog forekomme, at udstederen af gælds-brevet senere får den opfattelse, at han eller hun ikke skylder det pågældende beløb, f.eks. på grund af mangler ved leverede varer eller lignende, eller at udstederen gør gældende, at gælds-brevet er blevet indfriet, men blot ikke blevet udleveret. Skyldneren må da gøre sin indsigelse gældende over for fogeden. Undertiden kan indsigelsen straks forkastes, f.eks. fordi den hviler på en urigtig forståelse af retsreglerne, eller fordi gælds-brevsindehaveren bestrider at have modtaget betaling, og udstederen må erkende, at vedkommende ikke har kvittering eller andet bevis for, at betaling har fundet sted. Kan fogeden derimod ikke tage stilling til, om beløbet skyldes eller ikke, skal udlæg nægtes, jf. § 608, stk. 2, og gælds-brevsindehaveren må da på sædvanlig måde søge dom over udstederen. Gælds-brevet skal være forfaldet for at kunne tvangsfuldbyrdes. Det er uden betydning, på hvilken måde forfaldstiden er indtrådt. Kan fogeden ikke afgøre, om kravet er forfaldent, skal udlæg nægtes, og spørgsmålet eventuelt prøves under sædvanlig retssag. Gælds-brevet skal indeholde en udtrykkelig bestemmelse om, at det kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse.

Stk. 1, nr. 7, om veksel- og checkkrav er ny og svarer til den danske retsplejelovs § 478, stk. 1, nr. 7. Bestemmelsen omfatter de egentlige vekselretlige krav, dvs. krav som stiftes umiddelbart ved en underskrift på vekslen. Bestemmelsen omfatter ligeledes check-